

[Christmas Møller.]

Dele af Befolkningen fritages for at bære den fælles Byrde. Jeg ved ikke af, at der nogen Sinde fra min eller mit Partis Side er sagt noget om, at Arbejderne og Tjenestemændene skulde komme først. Jeg ved, jeg har sagt det modsatte, og derfor kunde man for saa vidt være tilfreds med den Afgørelse, der blev truffet, men det var jo kun at spille Sorteper over til andre Faktorer, det vil ingen bestride. De Udtalelser, jeg har fremsat ikke blot ved denne Lejlighed, men ogsaa tidligere, er fuldstændig paa Linie hermed, og de kan efter min Opfattelse ikke afvises med, at der er nogle, der har det værre. Vi ved alle, at vi har det maaske saa nogenlunde bedst endnu, ligesom dette Land gennem adskillige Aar har haft det nogenlunde bedst, bredt set hele Befolkningen. Det vedrører aldeles ikke dette, at man peger paa Vanskelighederne og siger, at vi ikke med lukkede, men med aabne Øjne skal gaa dem i Møde.

Dermed mener jeg aldeles ikke, at jeg ikke tror paa, at vi kan klare Vanskelighederne, men vi lever i en vanskelig og kritisk Tid, ikke blot økonomisk, men ogsaa med Hensyn til Demokratiet og den Styreform, som jeg mener skal holdes højt, og som jeg mener man just i en Tid som denne værner bedst ved at vise, at Demokratiet kan klare Vanskelighederne.

Hassing-Jørgensen: Jeg har ingen Grund til at forlænge Debatten ved nu at forsøge paa at fremføre nogen særskilt Begrundelse for de Bemærkninger, jeg før fremførte over for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det falder ikke mig ind at ville benægte, at Tilstanden her i Landet er meget alvorlig. Mine Udtalelser maa opfattes som Udslag af mit Temperament. Jeg har altid meget ringe Lyst til at forskrække nogen paa Forhaand og har ikke selv nogen Tilbøjelighed til at lade mig skræmme af Vanskeligheder, idet min Erfaring gennemgaaende gaar ud paa, at Vanskelighederne altid ser værst ud, før de kommer, og at naar de endelig kommer, og man ikke har ladet sig slaa for stærkt ned i Forvejen, har man de bedste Forudsætninger for at modarbejde dem.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har Ordet for en kort Bemærkning.

Inger Gautier Schmit: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.) udtalte, at det rimeligvis var Kvinderne, der havde

hamstret i September, siden der var saa stor Mangel paa Garn her i Landet. Jeg maa hertil sige, at det kan meget godt være, at Kvinderne købte Garn ind i September, men dette kan ikke være nogen Forklaring paa eller Undskyldning for, at vi nu i Marts Maaned 1940 ikke kan faa Garn. Der maa være andre Grunde. Der kan ikke være Tale om at hamstre, og Virkningerne fra September kan umuligt strække sig til nu.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at jeg beklagede mig over, at der ikke var Kvinder i Kommissioner og Nævn. Nej, jeg beklagede mig ikke, for det havde jeg ikke nogen Grund til. Jeg har kun spurgt Ministeren, men Ministeren svarede mig ikke, og det beklager jeg mig over, og hvis Ministerens Tavshed er Udtryk for, at der ingen Kvinder er i disse Nævn, saa beklager jeg mig en Gang til, for det synes jeg er urigtigt, men jeg har, som sagt, ingen Oplysninger faaet.

Endelig spurgte det ærede Medlem, hvorfor vi anklagede Regeringen for manglende Handling, hvorfor vi ikke henvendte os til Importørerne. Det skulde da ikke være, fordi de Herrer Importører ikke har kunnet faa tilstrækkelig Valuta? Jeg er ganske vis paa, at man kunde fremlægge utallige Eksempler paa Importører, som har ønsket at indføre Varer, men ikke har kunnet, fordi Regeringen eller Nationalbanken ikke havde tilstrækkelig Valuta, og dette staar jo igen i Forbindelse med hele Regeringens økonomiske Politik, som jeg selvfølgelig ikke kan komme ind paa i en kort Bemærkning.

Endelig tilstod jo dog det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.), at man her i København havde været nødt til og vilde blive nødt til at fordyre Elektriciteten og Gassen. Hvordan de har det i andre Gasværker og andre Byer, skal jeg ikke komme ind paa; jeg talte kun om København. Jeg ved, at hundrede Tusinder af Husmødre hver Dag med stor Ængstelse ser paa deres Elektricitets- og Gasmaalere for at se, om de er kommet over det tilladte Forbrug. Og Aarsagen til alt dette er det svigtende Kulindkøb i Slutningen af forrige Aar, og her kan Regeringen ikke fralægge sig Ansvar, for, at man lod en Lejlighed

Formanden: Taletiden er udløbet. Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det, fordi vi under denne Debat har hørt nogle, om jeg saa maa sige, ængste-